

איזור מפורז

התחנה
המרכזית

האיזור המפורז שאני בחרתי הוא המקום הנטרלי בו כל אחד יגיד את דברו, אין דעה או דרך שלטת, מבחינת האמנות זו סביבה ניסיונית אלטרנטיבית, פתוחה, מתחדשת. החלל לגלריה בתחנה המרכזית הוא בעצמו סוג של איזור מפורז, אופי המבנה המגושם המנוכר והמאיים של התחנה, החלל והסביבה בו הוא ממוקם במובן של קשר או חוסר קשר של אוכלוסיות המתגוררות באזור ואנשים שעוברים בתחנה או מגיעים לקניות. בתוך כל המרחב הציבורי הזה מתקיימת הגלריה שהיא פינה של התבוננות ותגובה על המתרחש. שימוש במושג איזור מפורז כבסיס לברור מרחב אישי לדוגמא ביית מקום מבטחים לעומת מרחב ציבורי שבו הסביבה מגדירה את הגבולות שלנו. זה חלל מטאפורי מפורז מחוץ לסדר השולט, פתח מילוט פינה משלך, טריטוריה מוגנת. היצירה היא סביבה סימבולית כזאת המאפשרת להטיל ספק בקונבנציות של הון, ידע וכח וליצור אלטרנטיבות אישיות ביקורתיות המבטאות את הצורך להשתחרר מהכבלים של הצורך להוכיח, לקיים, להיות שייך. בתערוכה קיימים שני היבטים מרכזיים ההבטחה והמשבר המתבטאים במכלול התצוגה ובכל עבודה בנפרד. בחלל קיים ביטוי מרכזי לביית, הבית לא קיים עוד ובכל זאת לא נכחד מהאיום של החוץ, זה איזור מפורז אשר הרעיון של איזור מוגן שכל בית נמצא כדי להעיד עליו ולממש אותו חורג מעבר להגדרה העצמית שלו ומציע את עצמו מחדש כמעט חסר הגנה כאילו מתוך התנגדות לדרשות שלאחר המוות מן החוץ. "שהם סמיטי" בכל התהליך המתואר יש התמקדות בחוויה הפנימית זה מסע הכרוך בהכרה עצמית של האדם בזהותו וגבולותיו החדדה הקיומית מקבלת ביטוי של פחד תמידי, הפחד משום דבר, מפני הכלום התשוקה אל האין נעשית העיקר במרחבי החרדה.

דורן פורמן

גלריה מרכזית איזור מפורז

שרה ריימן

יסעת אלוק

נלי לורך

אסתר כהן סקין